

Kelewis

Apsakimū Štatimai i Kelewi kaštaj po 2 Sgr. už kožnq, smulkeis kaštais išdrukavotą Gilę. Gro-matas reik šen atrašyti: **Worder-Rossgarten** № 5.

Karaliaucziams Broliams Pietuwiniams Žinės parnešgas.

Pro. 17. Karaliaucziuje, 29. Aprili. 1873.

3. Nedėdienėje po Velykū arba Jubilate.
ang. Sono 16, 16—23. Grom. 1. Petr. 2, 11—20.

Kaip smutni, bet wisados linksmi.
2. Kor. 6, 10.

Peršifkaityt: Ps. 126.

„Po Majam tay ne regėsit manę ir wėl po Majam tay regėsit manę.“ Po Majam, tay jus rėksit ir raudosite, o wėl po Majam, tay jusū Szirdis augsis, ir jusū Dziaugsmą ney wiens n'atims nū. Taip Wiešpatis Sawisems kalba i Smerti amš ir jus Swiete wiens palikdams. Ale taip š eit šiczion šime Pajaulyje i dangiškąjė Tewisžė klaujantiems. Tie wis yra kaip smutni, bet ziau linksmi. 2. Kor. 6, 10. Smutni ant Swieto gio nužwelgdami ir šio Gzieso Wargus bey Sunybes jausdami, ale linksmi, sawo Akis aukštyn padami ir Wiešpaties Utešimą regėdami. Krišcijionys ana sawo Saitą Wargū patirti, ale jie Warguse trus budami linksmi ir Dziaugsmo pilni yra Nušijime, iš Tolo matydami Spindulė užtefancziōs Szlo- s. Jus žinom, kad Kelias i Diewo Karalyšę kitaip it, kaip per daug Wargū. Nus. Ap. 14, 22.

Tą Dawadą Pons Diews turėjo jau ir sename štamente su Sawaisieis. Jisai buvo Gimine Izrael irinkęs per sawąjė ir Izraelitiēnus per sawo Žmones, ziau jis jus turėjo i Rankas jū Neprieteliū padūti, jie turėjo Apkalimą bey Priespaudą kentėti ir werkti. Šis wiens Psalmū Giedotojis Wardan wisū sawo moniū Babelė jugautas budams dejoja: „Pas audeniūs Babelo sedėjom ir werkėm, kada Ziono (tai Jeruzalės, sawo Tewisžės) atšiminēm.“ Ale Diewo žones mato toli anapus Apkalimo Walnybė, anapus mutnybės Linkšmybė. Werkdami jie sėja brangia šla, ale jie dziaugias Dwaseje žinodami, kad Gziesas šio pareit, kuriame jie atneš sawo kaštāunus Pėdus iš sawo Bėdōs kaip iš kofio Sapno pabudę dziaugsis.

Ši tą patį Dawadą ir mes pasidūkim. Apie kuri Ewangelijōs Pasijuntini mes Syki škaitēm, kad

jisai per Jures eidams Sziepiēs Sudaužyme su felieis Draugais ant mažos stacziōs ūlōs parejēs. Šo Draugus, kurie bande, felieis czia Juresē gulincziēis per Wandeni iššielianczieis Akmenimis ant arthmos Salōs nusigauti, Wilnys paplowe ir nuskandino. Tikt wiens Murinas prie jo ant ūlōs te pašliko, nū kuriōs jė Salyniškēi Žmones po feliū Stundū nugelbejo. Szitoj Bėdoj anq Pasijuntini ney joks kits Daiktas ne pašlinksmino, kaip tasai Pono Jėzaus Bazadėjimas: „Aš prie jusū pašlieku iki Swieto Galo“, o tas jė ir ne pašliko Gėdoje.

Šy taipojau ir mes ējam Briegadū, Bėdū ir Wargū, ale ypacziey Pagundymū iš wisū Pusū apšpeisti ir ano Griekū Jokano, kurs musū Sanariūse randas, šy rizie juriti, bet Swieto Waikai iš musū jūšias, mus panietina ir mus N'apykantoje laiko, kad musū Szirdis tužyjas. O kad mes dar priegtam matom, kaip Diewo Karalyšē ant wisū Pusū naikinama, kaip krišcijioniškoji Meile wisur išaušta ir Ne-teišybe Wiršu gauna: tay mums galėru baugu paštoti, ogi jau ir gana teip baugu paštoj, kad mes Wiešpatė budinti norētumbim ir šaukti: „Wiešpatie keltis, gelbėk! Ar tu to Nieko n'atboji, kad mes prapūlam?“ Me ticz, Dušel, tikray po Majam tas Gziesas pareis, kuriame musū Burna pilna bus Jūko ir musū Diežuwis pilnas Aukšcziausiojo Garbės. Todėl sawo Jėzauspi aukštyn žwelgdami mes iš Szirdies Dugno jopi meloziamės:

Šey per Pusczias manę wadzioji,
Wadziof, juk prie Tawes glaudziōs.
Manę iš Debėsiū witoji,
Šrowėms ir girdai iš ūlōs.
T'est man dywniausia ta Kelione;
Jōs Galš wien Meile bey Žegnone,
Kad tu tikt prie manęs esi.
Ka tu teikiēs Szlowe dabiti,
Per Saulę bey Žwaigbes statyti:
Tą tu pirmiaus žemyn wedi.

Amen.

Philippas Iokubas Szpeneris

(wosifkai: Spener).

[Pradžia Num. 16.]

Jau mes anday gamom tirti, foks haunas ir wiernas hitas Diemo Wyras Szpeneris buwes ir kaip jis del to tacziau daug N'apfykantods kesti turejes.

Alle dar daugiaus iskartėjo jo Priešininkai prieš ji, kaip jis Mete 1686 powisam iš Režiniū i Zassū didyji Miestą Dresden per Žemės Waldono paties Kuniga pawadintas tape. Wisfi tie Wyrai, kurie tōs Wietōs geide, prašę, o dabar ne gamę buwo, n'atlestinay ant Szpenerio supyko ir papraštoju jū Ginczo Warymu iš wisū Pustū ji apniko. Iš N'apfykantods pradėjo jie po jo Raštus rausti bey jėškoti, norėdami tūse ko norint Ippreitino bey Pabartino atrasti. O Wakajaus jėškafis musū his Prietelis atkartotinay prieš jū Apfkundimus Raštūse bey Kalbose atsiteinti ir atfiginti priwersis buwo, nesa Neprietelei gyres ir atwiray iškreiske, buk jie jo Raštūse ne menkiaus kaip 260 ant Paklaidinimo wedancziū Ihtarimū ēsa suradę. Szis dwasiškafis Karš Szpeneriui didey Gywasti apfunktino. Ogi it jo Žemės Tėws, Kurfirštis, kursai ji wis ėirdingay mylėjes buwo, ant Galo ne malonus prieš ji pastojo, butent iš sekancziōs Briezasties: Kurfirštui wienā Kart' prie ėwentōs Weczerēs prieiti norint, Szpeneris, jo Kunigu bey Dufiōs Aprupintoju budams, mislyjos kaltas ēsas, jawo Žemės Tėwā pirma pagraudenti ir rods pafarneis, bet ir twirtay ištartais Žodžieis Gromatoj jam pažyrtamūsus jo Griekus bey piktus Ijunkimus po Aktū statyti. Iš to Waldono Szirdis didey ėalta prieš wiernaji Tiesōs Apfaktyoji pastojo; todel Szpeneris jam iš Berlyno parėjusji Pawadinimā, kad jis tenay i nekurę wyresnojo Kunigo Wietā iktotu, dabar jo mieliaus prieme. Ir tame Mieste jo Pamoklas, jo Pasielgimas bey jo Raštai toli aplinkuy daug Žegnonēs išplatino. Didelis buwo jam Dziangsmas, kad musū Žemės Kurfirštis, kursai Prusū pirmoju Karalumi pastojo, butent Frydrifis pirmasis, pagal Szpenerio Pridawadyjimā Mieste Halle aukštaję Szadentū Szuile itaije, ant kuriōs jauniejie dwasiškiefie Mokytinei ne taip ant Ginczyjimo arba Žodžiū Karo, bet ant tikro Ippazinimo Diemo Žodžio, ant Diemo Baimēs bey Nūbažnyštēs privedami bey prilaikomi buwo. Wyriausiefie czion istatytiefie Mokytojei buwo Szpenerio Prieteliei, su jomi wienōs Dumōs ēsantiefie, o tarp tūjū rados ir anē pažyrtamasis Diemo Wyrs, Frankas, kursai ten potam minētinaji Siratū Butą gruntawojo. — Pilnas Likėjimo, Meilēs bey Wakajaus, kaip jis ėime Swiete gywenēs buwo, ir pasimire Szpeneris 5 taji Februwariju Mete 1705.

†

Iš Rusdawimū Wokietijos

Apie IŃsiwalnyjimą Wokietijos nūg Ponyštēs Rymijonū.

(Pradžia Num. 16.)

Pastutini Syki apie Wokietijos senūsius Rusdawimus pasifkalbėdami girdėjom, kofia Wokietija seniafiūse Gziesūse buwu.

Szita Žemę bey jōs stipriosius Apygwentojū po jawim pasiwersti, ant to Rymijonai jau labo ilgay tykojo. Gziese Uzgimimo musū IŃganyto ponawojo ant bais didziōs rymijoniškōs Cicorys macningasis Cicorus Augustus. Jo waldoniškū RyŃkte nuteko per wisas tocziēs pažyrtamajēs Zemriē Dališ. O tikt dar Rymijonams wis ne gana buwo Ant Igyjimo wisū Žemēs Kampū ėepus Reino jauŃey jū Szirdis buwo pasidumusi. Ėinodami, su karžygiškaisieis Wokieczieis arba Germanais lengwu karauti ēsant, todel Rymijonai su wijofiu drumu bey su BuklyŃte prie ėiūjū priŃliepŃyti bey tepti jėškajo. O toktai jiems ir paŃseke. Kur galint jie ėepus Reino Upēs Turgaus Wietas itant tūjū rymijoniŃkus Namū Ryfus, Drabuzius ėinklus parūdami. Su Dziangsmu Germanai wiskus Daitus pirdawo, o per Gziesā jiems Rymijon didey mylimi pastojo. Prieġtam jauniejie, ant Rynoringiefie Wyrai iš prakilniausjū Giminū mieliefie Rymijonū Waiske zalnieraudawo, nesa jie czion laikomi buwo ir Garbēs Ėenkus bey daugel PleŃimiefie iš Karū pargabento, pasipelnyti gawo. O i jawo wiskę pargryžę tie Wyrai Rymijonū Meilingumā ten turētajēs geras Dienas didey iŃgyre. Taip Walengwo nusdawo, kad Rymijonai wis toliaus Wokietijoj išŃiplesti ir Pamatā jū Ponyštēs Rytumu statyti gawo. Jau dabar pradėjo Neprietelei swel mōj Žemėj ir driutas Bilis pasibudawoti, Wokietij per apgalētā Žemę laikyti ir nū Apygwentojū kesiēziū bey Paklusnumo praŃyti. Cicorus Augustus kaip wijose jo laimētose Zemese, taip ir ėepus Reino istate jawo Wietininkā arba Waldonā, tas buwo Warus Wardu. Bet dabar Rymijonū Meilingomas greitay perŃimaine i neprietiškā Szirdiēs tumaġ bey Gwolto Darymā. Warus rymijoniŃku Suda laikydams plėdino Germanus RyŃtėmis Botagais. Alle iš to ėiūjū wisas Widus pasifiaunēs tofiū apġiedinancziū Korawoniū jie ne papra buwo. Dar daugiaus jie Aymandu bey KerŃtu pilybti tape, kaip Warus Tulaji jū Broliū ir Smertio czioj nusudyti bey žudyti dawo. Prie jūjū Smertio Korawone rods ir buwo randama, ale ant tokiōs pilybudyti te buwo Wale didziajam Susirinkimui walny Wyru. O Žudymā RusŃjengusiojo ne foks Budel

et Klebons išpildyti turėjo, tą Korawonę per Atsi-
 rhyjimą jū Dievū apsakhdams. Bet Wiešpats Dievas
 ats ne prileido, kad Rymijonai musū Žemėj šepus
 keino ilgay ponawotu, šep jū Išdykumas fizcion
 utu Wiršū gawęs, ju bjaurusis Pašleidimas bey
 rufijōs Apgywentojei butu i Rymijonus pawersti
 niawe. Todėl amžinašis Waldonas dowanojo Wofie-
 dei Išwalnytoji iš rymijoniško Jungo. Tasai buvo
 tojyls Jaunikaitis karšto Kraujo iš prakilnōs garbingōs
 abominēs, Armynas arba Hermanns wadinams,
 yto Rymijonū Waiške kariskā Moflā gruntingay išmokēs
 yštū nū jūjū aukštōj Garbėj laikytas tapes. Iš swe-
 ištōmōs Žemēs pargryžēs jis sawo Szirdyje pilnaję Weilę
 emrieš Tēwiškę bey prieš kenczianczius Brolus parsi-
 uwēše. Waraus Prispaudimas jiji taip išytkino, kad
 lats twirtay apšēme, ant Tēwiškēs Išwalnyjimo wišā
 sawo Eylā pridėti. Girose bey paslepancziose Dau-
 sose jis dabar Slaptomis susikwiete Sawiškū Wy-
 Giesnūsius Susitarimui ant Rymijonū Išwarymo.
 i Warus, Abazę sawo Rēgionū (arba kaip mes šatom:
 Magimentū) Gzesnis laikhdams ir besilinksmindams,
 tai beik gawo išgiršti, kad Rytū Pusej Westfalū Pro-
 wincoj Germanai prieš jį ēšā paškēlę. Tay jis sawo
 wulfus pākamandierawēs per Gires bey Kalynnus jiems
 priekšais traufēs.

Wastitēdami ant sawo Eylōs ir pomisam be Ru-
 elwezcziū traufe Rymijonū Rēgionai per Giriū Tanku-
 erwynnus. Ale toks margingas buvo tas Traufimas!
 imber Gire turėjo Keliai iškietti, per Wandenius
 Tiltai budawoti buti. Woš wiltē te pašwilko
 algais n'apmatomasis Trufis, kuriam ant Wezimū
 Waiško daugeropos Privolēs ogi ir Pulkai Moteriū
 Wey Waiškū pašuy traufe. Dawado ney jokio ne buvo
 pmatyti; priegtam smarūs Lytus Kelonę dar didey
 wunkesne padare, nēs Žeme taip išmirksū bey patizusi
 ytu buvo, kad Arklicie bey Wyrai i Szalis sprusdami woš
 Wietōs paeiti galėjo. Jau didis Pašilpimas wijam
 Waiške pradėjo ponawoti. Tay su wienu Sykiu Tan-
 kumyne ant wisū Pusū paštrode neprieteliski Pulkai!
 Warus, Priegadā, i kūrę jis iējēs buvo, šwiesney iš-
 agwazindams, dawe wisūs sunkiey pagabentinūsius Ka-
 Reiwjū Pakus i didelę Krwā sufranti ir subeginti,
 wotam jis štrošningay su sawo Pulkais apšijukēs Wa-
 barop traufēs, norēdams driutaje, su Murais apšiaustaje
 wili, kūrę jis prie Upēs Lippe pašbudawojēs turėjo,
 greicziau greicziausey atsēkti ir taipo Priegadai išbēgti.
 Ale dabar dar reikiejo per ne kurius girotus Kalynnus,
 kurie Teitoburgiškoji Gire wadinami yra, persi-
 gauti. Waiškui nū Kalnū nulipus ir dar ney atfi-
 wiepti ne galėjus, štay, ant smukliōs Piewōs, tarp
 Gires bey išmirksūo Purwyno be stowy Wofiecziu
 n'apmatomiejie Pulkai! Kels ant Išbēgimo yra už-

daryts: Smerczioy nuwargusieje Rymijonai umay nu-
 twerti, sumuštū bey išwajawoti tamp; pagirtūjū karžy-
 giškūjū Rēgionū tikt pusta Wieta, jū Fonas arba Ceelus
 atēme Bergalētojei! Mažas Pulkelis te nusšubino i
 apšerganczāję Wili. Warus, mathdams Wislab pra-
 pūlus ēšant, ant sawo Kardo puldams, lyg kaip Ka-
 ralus Saulas, pats nusšawino!

Sunkus bey smutningas buvo Likimas sugautūjū
 Rymijonu. Pagonišku Budu išykusieje Laimētojei ant
 tūjū sawo Kerštā išleido. Wyresniejie Zalnierie Die-
 wams tape apierawoti ir todėl ant pagoniškūjū Al-
 toriū sawo Kraujā pralieti turėjo. Tulasis poniškūjū
 prakilnūjū Rymijonu Wofietioj Berginiu pastoje ir
 prie kokio wofiško Buro per Namū Bernā šluzpti
 turėjo arba prie Galwijū Ganymo pristatytas tape ir
 wišā sawo Amžiaus Cziesā Wofietijōs Girose du-
 saudams praleisti turėjo. — O kaip Ciecorus Augustus
 Ryme, sawo Gywenimo Mieste, apie jam nusidawusyjū
 kandingajū Regiliuki žiniā gawo, tay jis sawo Ru-
 bus ant Kuno sudrašthdams iš didžiōs Szirdperhōs
 susuko: „Warau, Warau, atdūk man mano Rēgionus!“

Szitas minētinašis Musis, per kuri Wofietije
 sawo Walnybę atgawo, iki šiods Dienōs yra wadi-
 nams Armynijaus arba Hermanno Musis ir
 nusidawe — kaip jau šakyta — musū šendieniškoj
 Westfalū Prowincoj šale Kalynnū, Teitoburgiš-
 koji Gire (Teutoburger Wald) wadinamūjū, Itam
 Mete po Kristaus Užgimimo. Ant aukšto Kalno, šale
 anōs Karawimo bey Laimėjimo Wietōs, pastate dē-
 kingoji Wofietije jōs wikriam bey drašiamjam Išwal-
 nytojui, Armynijui, ne toli nūg Miesto Detmold,
 puikiā Garbēs bey Paminlo Budawonę. Muryti
 aukšti Stulpai neša ant sawo Wiršaus mandagiey pa-
 dirbtā Stogā, ant kurio iš Wario lietasis Armynijo
 Pawidals arba Abrozās su iškeltu blizgancziu Kardu
 stow. Kairē jo Ranka ant Skydo yra paširēmusi.
 Wisā šita Paminlo Budawone tur 150 Kurpjū Auk-
 štumo ir — ant Kalno stowēdama — jau iš Tolo
 yra matoma. — g.

Pašipiktinimai tarp Elsaiškū prieš Wofieczius.

Elsaiškiciei žmonēs išrodo tuleriopy Budu, kad
 jie su naujūju Dawadu, per kuri jie iš Francuzū Wo-
 fieczieis pastoje, labay nepakajingi ēšā. Kas žin kas
 tenay buvo pramangēs, buk šwentoji Bono Jezaus
 Motyna Merga Marija, wienam bey kitam šen ir ten
 paširodziusi ir su Ranka grunzdama sawo Bapyki prieš
 Wofieczius išreiskysi, kurie išndryē tokī Žemēs Szmotā
 nū Francuzijōs nuplēkti. Zinei apie šitus Maryjōs
 Paširodymus pašiplatinus, tay pradėjo ano Kampo
 žmonēs wis Pulkū Pulkais ir wis Szimtais bey Tuf-

stanczijs ant tū Wietū Giriose bey Daubose twiti, kur Maryja pasirodžiusi, ir ezionay wis ant Keliū par- pūle melstis, kad Maryja ben weikies Esasa bey Lio- tringi iš Wokiečių Rankū išgelbētu. Bet tai iš to atšleit, kadangi anie žmones pagal didžiausiąją Dalį Katilikai, o jų Kunigai ant musū Wokietijos Waldzios šime Gziese skaudzies supykę, ir todėl tarp jų ir bewieif randas tokiū Kiršintojū, kurie žmones prieš Wokie- czius kiršin ir kusin, o tie wisay Nieko ne mokiti bu- dami sawo Kunigams Akis usšimerkę klauso ir Wokie- czius per Kecerius laikydami welyjas kaip weikiaušien iš po jų Waldzia iššiganti.

Me tokiū Iššipaitinimū ne tikt prie paikujū ir Nieko n'išmanancziujū žmoniu randas, bet ir prie aukštesniujū. Sztrasburgio Burgimistras, Wardu Laut, pasifake Wyriausybems tiesiog ir atwiray, kad jis tikt todėl Sztrasburkyje pasilikę, kadangi jis tikis, kad czejau Wokiečių Waldzia weikies pasiliausenti ir Francuzū Waldzia wël iš Naujo prašidēsenti. Už tai tape ans Burgimistras Lauts nū sawo Uredo nustatytis, ir kits i jo Wietą istatytis. Me kiti Ponai iš Miesto Kotos, arba Miesto Kotponiei n'apšime, šitam šwie- zies istatytamjam Burgimistrui klausyti ir su jūmi iš Wiemo Mieste Dawadą westi, kadangi jisai pagal jų Misli esąs ju Keteišybe istatytas. Taygi musū Cie- corius ir šitus Miesto Kotponius turėjo nustatydinti. Bet žmoniu Susipulkawojimai Giriose ir Daubose ant Maryjōs Basimeldimo yra ten powisam uždrausti ir ne Wale daugiaus kaip penkiems žmonems ant wienōs Wietōs susirinkti. Taygi regima, kad Lengwybe, su kuria ana pergalētoji ir laimētoji Žeme po musū Cie- coriaus Waldzia parėjusi, iššiol waldoma buwo, ne daug kam tinkanti ir kad išdykusiems ir kietšprandiš- kiems žmonems Astrumas šweikešnis. R.

Wisofia Žinia.

— Musū Wiešpats Ciecorius šwente podraug su Ciecoriene ir wisais sawo Namais žaliame Ke- twerge Kronprinciskame Paliocziuje esancioj Bazny- tēlej šwentaję Weczere.

— Musū Wiešpats Ciecorius yra, kaip tai jau anday pirma apsakyta, ant sawo Kelionės i Peters- burkē Pietnyczioj Rytmetij šiczion i Karaliauczju par- wykęs ir antroj Dienoj, tai esti Subatoj Rytmetij toliaus keliawęs. Miesto Ulyczjōs kur Ciecorius wa- žiūti buwo fetinęs, buwo Karunomis ir žaliomis Py- nėmis bey Wainikais iš Egliū Szakū išdabintos, o žmones wisur buwo ant Ulyczjū didziomis Daugybėmis

įsūrinkę, sawo senaji karžygiškaji Žemės Tėwq, o draug ir jo aukštūsius Tarnus, ypaczies Bisma bey Multki pašinatyti ir jiems priešais šukauda- sawo Meilę bey Pagarbinimą išrodyti. Bet au- cziausyšis Wiešpats te lyd musū Žemės Tėwq su sa- Malone ir Apsarga.

— Badiškame Mieste Mannheim yra Waka 16tojo Apriliaus skaudus Maštas iš to pasidar- kadangi Pywo Briuweles buwo susitardami Pywo Pr- aukštyn užkėlę. Žmones dėl tokio Kabranginimo sawo Gērimo supykę Szimtais arba ir Tufstanczijs su- buntawojo, šiaudami per Ulyczias traufe ir tris Briuj i Plentą išpuštyjo. Tacziau Galiausies tikt istent- Zalnieriū Batlijonai tą Maštą nutraminti.

— Subatoj 19taji Aprilē stowėjo šiczion wien- Miesto Ulyczioje Wežimas su trimis Grabais, pr- kuriū sena tuzbinga Moterėle sēdejo. Ta buwo Kiemo Kaporn, ne toli nū Karaliaucziaus šale šwie- zijuū Mariū gulinczo. Tą Dieną po Welykū buwo jōs trys Sunus ant Mariū žvejūti išbėgę. Pafil- ūioji Wietra buwo jų Walti apwertusi ir taipo jo- wisus tris Sunus wienu Sykiu nuskandinusi, kur- Lawonams ji dabar Grabus ant Palaidojimo Namū gabenos. Tai skaudus Pono Diemo Atlankymas- Jisai te apsaugoja kožną Motyną nū tokiōs Tuzbōs-

Breke Karaliauczjuje 26. Aprilē.

Ant Turgaus Jawū mentay pareit. Kwicziei 95— 100 Sgr. Rugiei 56—59 Sgr. Wicziei, dib., 44—48 Sgr. Mieziei, maj., 40—44 Sgr. Wiojōs 25—29 Sgr. Žir- niei, rain., 60—65 Sgr. Žirniei, balt., 55—58 Sgr. Ro- putes 22—25 Sgr. Szjens 28—30 Sgr. Entres- Sziaubai 20—22½ Sgr. Entu. Swiestas 10—12 Sgr. Swara. Kiausiei 6 Sgr. Mandelis.

A p s a k y m a i.

Per pigius Išpirkimus aš sawo Bumbulū arba Med- wilniū Jopostą bagotingiausies prisipildes esu ir parbūdu gryzū arba nebaltintū Pryma už 9½ bey 10 Sgr., Ekstra-Pryma už 11 bey 12 Sgr., baltintū Pryma už 14 bey 15 Sgr. Swarq, kaip ir wisaj parwūtas pigiausies. Geriausū Ma- šyniū Werpaliū nebaltintū ir baltintū aš lyg taipojau dibeles Daugybes turiu ir parbūdu, istuštinti noredams, pigiausies.

Lilžėje, Wokiečių Ulyczioje ties Wokiečių Liuteriskaje Baznycia,

Johann Rohuert.

Apsakymas.

Wisofiu geru Bumbulu, baltintu, nebaltintu, ir par- būtu, taipjau ir Masynės Werpalu, baltintu ir nebaltintu, kaip ir Lashnu bey Szmultes ant pigiausio Prekio yra par- būdama prie

Ch. Furgeit,
Ragaine.